

POEZIJA

Veno Taufer

Sarajevo

v knjižnici že dva tisoč let knjige načrti
v plamenih liste odnaša iz spomina veter
črke in strani zleplja, kri v otrplih prstih

drhte peresa ko se prisluškujočim oglašajo sfere
le še s komentarji se upirajo smrti
stoletje drveč za strelom v srce od odmeva zadeto v sarajevu

tone z eno tistih ladij s seznama v spevu
prvine razpadajo voda mezi v kužno sparino
plameni kamnijo v pepel in mraz

kamen prhni v prah blato ga golta v globino
scefran zrak vsesavajo ostudne ustnice špranj
na krajih kjer so rasla drevesa jok je ponižan v slino

stoletje drveč za strelom v srce od odmeva zadeto v sarajevu
tone z eno tistih ladij s seznama v spevu
oslepljeni v razstrelitvi letnih časov preživeli pisarji

brskajo za okruški črk in cunjami pergamentov
zapisali bodo kratko kar so že stari
ponavljali v strašni skrivnosti fragmentov

za preživetje beseda se s smrtnim mesom spari
stoletje drveč za strelom v srce od odmeva zadeto v sarajevu
tone z eno tistih ladij s seznama v spevu

1. novembra 1993